

е издържано технически, идейно - за времето си беше отлично.

Лицо не убеждаше от погледа му - пръв да му посочиш, той вече имаше идея за стихотворения. Изправило му бе впечатление, че две ученици от улица "Кракра" ходят винаги заедно и им посвети весело стихотворение: "Кати и Лина".

Дали поради Кати или поради Лина, или порази и двете, "смехосълзистите" често деляха времето между тясната редакционна стая и китната улица "Кракра". Веднаж по улицата мина пътен фотограф, и тази случайност е причина за една снимка, която днес е толкова рядка. Защото Христо не се снимаше - не обичаше такива работи. За жалост, образът на Христо не излезе много добре, беше мръднал.

- Който шава, - страда - смее се Христо.

Снели се бяхме: Ведбал, Александр Жандов, Граблашев, Кирил Добрев, Цветан Нойков и авторът на тези спомени. Ведбал е с разтворена ученическа куртка - той беше ученик в Техническото училище, - а от жилетката му виси голям ланец на часовник. Фуражката му е килната.

"Списанието криво-ляво вървеше и това ни даде повод да се съберем на гуляй в Навляново / по пътя за Княжево/. Там попрекалихме и когато стигнахме в София, Граблашев искаше да спре един трамвай "с трупа си", а при тогавашното шумно заведение "Нанах"/на бул. "Дондуков", отсетне - "Феникс"/търкаляли сме някакви бурета.

- Този гуляй няма да обозначавам, - казваше с горчив смях Христо. - На какво приличаше това? Бабама арстан, ние сме за боза, а не за бира!

Инакъ, в стиховете, гуляйджиското настроение продължаваше В брой 17 на "Смях и сълзи" се появи стихотворение посветено на 42-и набор.

Но това не беше само настроение - Христо постъпи във Военното училище.

Това не му попречи да продължава да пише и дори участвуваше и в "Барабан" Ръкописите в "Смях и сълзи" ни предаваше когато на един ден отивах да го навестя във Военното училище. Плачеше му се:

- От мене всичко може да стане, само не и офицер . . .

Ръдация Смирненски изобщо всеки ден все повече се провиждаше. В брой 30 той вече жестоко жигосва Керенски.

Обаче чувството му на бодрост, на обич към живота, на смях и веселие не го напускаше за дълго.

В 35-е брой на "Смях и сълзи", който редактирахме заедно, Ведбал напечата 50 стихотворения, 13 разказчета и други малки прози, и три кавенатури